

[Skatteministeren]

menter, der i dag indgår i pakken, til alle mulige andre formål.

Det vil jeg gerne give som en klar melding, og jeg vil derfor lade dette munde ud i en kraftig appel til Socialdemokratiet: Når nu hr. Stavad har udtrykt så megen sympati over for de enkelte finansieringselementer i regeringens pakke – og det kan jeg godt forstå hr. Stavad gør, for i virkeligheden er det jo én lang imødekommelse af socialdemokratiske synspunkter – når nu hr. Stavad glæder sig så stærkt over den finansieringsliste, så burde hr. Stavad tænke på, at den største sikkerhed, hr. Stavad kan skabe for at få de finansieringselementer gennemført af Folketinget, er at støtte forslaget om at afskaffe 6 pct.-skatten for indkomster op til 200.000 kr. Hvis det forslag falder, fordi Socialdemokratiet ikke vil vedstå sit valglofte, så har hr. Stavad heller ingen sikkerhed for at få de finansieringselementer gennemført, som han er så glad for.

Dette er sagt i det brede samarbejdes ånd og som en venlig bemærkning til Socialdemokratiet, et diskret vink om man vil, en invitation til alle partier, men selvsagt særligt adresseret til Socialdemokratiet, fordi det er Socialdemokratiet, der i et beslutningsforslag har markeret, at partiet er indstillet på at afskaffe 6 pct.-skatten for indkomster op til 200.000 kr.

Jeg ser frem til de næste dages overvejelser i udvalgsarbejdet om disse forslag og udtrykker på regeringens vegne forhåbning om, at det lykkes at komme igennem med en ordening, der i store træk ligner den, regeringen her har lagt frem.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Skatteministeren sagde, at regeringen naturligvis ikke kunne strø om sig med løfter. Det er jeg da enig med skatteministeren i, men det har jo aldrig afholdt selv fremtrædende medlemmer af regeringspartierne fra at strø om sig med løfter, lige så snart de var uden for dette hus, når det gjaldt ejerboligområdet. Det har vi set sidste sommer, og det har vi set i valgkampen. Men det er en uomtvistelig kendsgerning, at lige så snart diskussionen blev bragt ind i huset her, så var tonen en helt anden.

Det er meget nemt for skatteministeren at kritisere både B 2 og B 4 – det kan jeg såmænd også selv give mig til at gøre, for rent sagligt er

der er en masse teknik, som Fremskridtspartiet heller ikke er enig i – men skatteministeren er nødt til at tage til efterretning, at det er regeringens egen passivitet, som har tvunget andre partier i Folketinget til at melde ud, når det gjaldt boligejernes situation. Ellers var der intet sket, overhovedet intet. Det er en lige så uomtvistelig kendsgerning, at regeringen ikke har lavet ét eneste forslag på dette område, siden jeg blev genvalgt i maj 1988.

Men jeg synes faktisk, at vi skal glemme alt det, vi er uenige om, og for en gangs skyld samles om det, vi kan blive enige om. Det er nemlig det eneste, som kan hjælpe boligejerne. Og det, et flertal i hvert fald har fortalt regeringen man er enig om – det gjorde man mellem jul og nytår – er langsigtede, permanente løsninger, som gør, at vi ikke længere skal have 15.000 tvangsauktioner om året, som gør, at boligejerne for fremtiden får tillid til, at de økonomiske forudsætninger, de køber under, ikke kastes omkuld flere gange om året af regeringen.

Jeg er sikker på, at det ville have stor forståelse i befolkningen, hvis man lavede et eller andet praktisk. Så ville man nok tilgive os, at det ikke blev en stor, forkromet reform, fordi man politisk ikke kunne blive enige om det; men jeg tror ikke, man vil tilgive os, at vi sidder i hver sit hjørne og taler om hver sin forkromede reform.

Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt at byde boligejerne. Uanset hvad man siger, så er der masser af boligejere, som har det hårdt, og selv med de kriseindgreb, der er lavet, har vi ikke bragt antallet af tvangsauktioner ned. Det er ikke for meget at forlange, at regeringen nu spiller ud.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det var sande ord fra fru Kirsten Jacobsen.

Det, der bringer mig herop, er skatteministerens bemærkning om CD og skattelettelserne. Det, jeg har forstået at regeringen lægger frem, er nogle skatteomlægninger, som bliver finansieret af erhvervslivet, så det får nogle højere omkostninger. Det er jo ikke skattelettelser.

CD har ikke noget imod skattelettelser. Det, vi har noget imod, er den måde, de bliver finansieret på, at det er virksomhederne, der skal betale. Vi har også noget imod skattelettelser, hvis man så på tyve andre områder, f.eks. på social-, sundheds- og uddannelsesområdet, skal have